

Słowo Życia – luty 2026

do druku: ([pdf - v. czarno-biały](#)) i ([pdf - v. z kolorowym logo](#))

[dzieci \(gen4\)](#)

Te i inne wersje Słów Życia (m.in. wersja MP3, PP i dla młodzieży) znajdują się na stronie: slowozycia.net

„Oto czyni wszystko nowe” (Ap 21, 5).

Księga Apokalipsy, z której pochodzi Słowo Życia, zamyka zbiór pism Nowego Testamentu. Nazwa wskazuje objawienie się [Chrystusa], a intencją autora jest pomóc nam zrozumieć rzeczy ostateczne: powrót Chrystusa na ziemię, definitywne pokonanie zła oraz pojawienie się nowego nieba i nowej ziemi. To tekst niełatwy do zrozumienia. Odnosi się do lat 81-96 n.e., czasu okrutnych prześladowań chrześcijan. W społecznoścach chrześcijańskich panuje atmosfera strachu: co się stanie z nami i z powierzonym nam przesłaniem? Dlaczego Bóg nie interweniuje?

W tych okolicznościach św. Jan zostaje zesłany przez Rzymian na wyspę Patmos. To właśnie tam jest mu dana seria wizji, którym towarzyszy polecenie, by je zapisywał.

„Oto czyni wszystko nowe”.

Księga Apokalipsy miała dać nadzieję prześladowanym społecznościami, że mimo trudnej i pełnej przemocy sytuacji, mimo że przyszłość jest niepewna, dobra wola ostatecznie zwycięży, a Bóg wszystko uczyni nowym.

Ta księga odnosi się i do nas: „po przeczytaniu opisu jakiegoś współczesnego wydarzenia, po obejrzeniu dziennika telewizyjnego czy okładki czasopisma, gdzie pojawia się wiele tragedii, gdzie podawane są smutne wiadomości, do których łatwo nam się przyzwyczaić. [...] Ale jest Ojciec, który pęcznieje wraz z nami; jest Ojciec, który wylewa łzy bezgranicznej miłości nad swoimi dziećmi. Mamy Ojca, który potrafi pękać, który pęcznieje wraz z nami. To Ojciec, który na nas czeka, aby nas pocieszył, bo zna nasze cierpienia i przygotował dla nas inną przyszłość. Taka jest wielka wizja chrześcijańskiej nadziei, która obejmuje wszystkie dni naszego życia i chce nas podnieść na duchu”.[1]

„Oto czyni wszystko nowe”.

Nie możemy wiedzieć, kiedy i jak się to stanie, i nie ma sensu tego dociekać. Ale jest pewne, że to się stanie.

„Ostatnie strony Biblii ukazują nam ostateczną perspektywę wdrówki człowieka wierzącego: Jeruzalem w niebie, niebieskie Jeruzalem. Jest ono wyobrażane przede wszystkim jako ogromny namiot, w którym Bóg przyjmie wszystkich ludzi i zamieszka z nimi na zawsze (Ap 21, 3). I taka jest nasza nadzieja. A co uczyni Bóg, kiedy wreszcie będziemy wraz z Nim? Okaże nam nieskończoną czułość, jak ojciec witający dzieci, które długo się trudziły i cierpiały. Jan w Apokalipsie prorokuje: «Oto przybytek Boga z ludźmi: (...) otrze z ich oczu wszelką żądzę, a śmierci już nie będzie. Ani żałoby, ni krzyku, ni trudu już nie będzie, bo pierwsze rzeczy przeminęły. (...) Oto czyni wszystko nowe» (21, 3-5). Bóg nowożytny!». [2]

„Oto czyni wszystko nowe”

Jak żyć w tym miesiącu Słowem Życia?

„Upewnia nas ono, że jesteśmy w drodze do nowego świata, który jest przygotowywany i budowany już od teraz. Nie jest to zatem zaproszenie do odroczenia się i ucieczki od świata. Bóg pragnie odnowić wszystko: nasze życie osobiste, przyjaźń, nasz miłość ma?e?sk?, rodzinę; pragnie odnowić życie społeczne, świat pracy, szkołę, kulturę, rozrywkę, opiekę zdrowotną, gospodarkę, politykę..., jednym słowem, wszystkie dziedziny działalności ludzkiej. Ale potrzebuje nas, aby to zrobić. Potrzebuje ludzi, którzy pozwalają, by Jego Słowo w nich żyło, którzy są Jego żywym Słowem, są w swoim otoczeniu drugim Jezusem”. [3]

Alice, młoda chrześcijanka, zrozumiała, że podjęcie za swoim powołaniem wymaga głębokiej przemiany, aby pozwolić Bogu w pełni działać i uczynić jej życie nowym. Ogromnym darem była dla niej możliwość pobytu w Indiach. Tam dokonała się w niej głęboka przemiana. Doświadczyła autentycznej radości i, nawet w trudnych chwilach, uczucia zanurzenia w miłości Bożej. Swoje dni poświęcała modlitwie, życiu wspólnotowemu i służeniu w wolontariacie. Ogromne wrażenie robiły na niej dzieci z sierocińca: mimo że nic nie posiadały, wykazywały ogromny entuzjazm i wiele jej nauczyły o życiu. To nie była zwykła podróż, ale pielgrzymka, pełna wzlotów i upadków, podczas której musiała „opróżnić swój plecak”, by odnaleźć [wewnętrzne] bogactwo i wyzwolenie.

*Oprac. Augusto Parody Reyes
i zespół Słów Życia*

[1] Por. Papież Franciszek, Audycja Generalna z 23 sierpnia 2017 r. Katecheza o nadziei chrześcijańskiej.

[2] Tamże

[3] Por. Ch. Lubich, Słowo Życia, Kwiecień 1989.

Tagi

Własne pola

<https://www.focolare.org/polska/files/2022/08/Slidewrzesien2022.png>